

PRAKTISK LÄKAREBOK

FÖR

SVENSKA HEM

af

Emil Mitander

Provinsialläkare

Utarbetad med ledning af de mest populära och tillförlitliga in- och utländska auktoriteter på såväl den hygieniska vetenskapens som naturläkekonstens områden

Med talrika illustrationer

SJUKVÅRD

Motto: »*Lumen et sanitas.*»

NORDISKA BOKFÖRLAGET
STOCKHOLM

rubbingar. En förgiftning slutar dock vanligen lyckligt, enär giftet samtidigt verkar såsom kräkmedel och därigenom aflägsnas. Behandlas för öfrigt med magsköljning och mjölk.

Kromsyra är ett farligt gift, redan i dos af 3—4 centigram, verkar frätande, föranleder njurinflammation. Behandlingen utgöres af magsköljning, bränd magnesia o. s. v., såsom redan anförts i fråga om syror.

Kvicksilfver och dess ångor framkalla metallsmak i munnen, spottflytning och inflammation i munhålan, senare kräkning och diarré. Behandlingen består däri att all beröring med kvicksilfver måste afbrytas; invärtes gifvas mjölk, ägghvita; munnen måste hållas ytterst ren.

Kronisk merkurialism, d. v. s. kronisk kvicksilfverförgiftning, förekommer hos arbetare i kvicksilfververk, i termometerfabriker, på fysikaliska verkstäder, spegelfabriker, hos förgyllare o. s. v., mera sällan vid långvarig behandling af syfilis med kvicksilfver. Symtomerna yttra sig som blodbrist, afmagring med påfallande muskelsvaghet, mag- och tarmkatarr. I munhålan och svalget uppträda illaluktande slemhinnenekroser med sårbildning på kindernas slemhinna, i käkvinklarna, på tandköttet o. s. v. Första villkoret för behandlingen är, att den sjuke aflägsnas från kvicksilfrets eller dess ångors inflytande och att i fall af syfilis behandlingen med kvicksilfver genast afbrytes. Mag- och tarmkatarren behandlas såsom sådan. Företeelserna i mun och svalg bekämpas genom energisk gurgling och ursköljning med klorsyradt kali.

Vid kronisk kvicksilfverförgiftning uppträder ofta en egendomlig darrning, som fått namn af *tremor mercurialis*. Denna föregås vanligen af ett skede af påfallande psykisk retbarhet, och icke sällan framkallas darrningen af någon själsskakning, förskräckelse eller dylikt. Så länge kroppen hålles alldeles stilla, förefinnes darrningen mestadels icke, men framträder genast vid alla rörelser. Ju finare rörelser de sjuka skola utföra t. ex. med sina händer, desto starkare blir darrningen. Själsrörelser åstadkomma merendels en betydlig stegring af darrningen, som i svåra fall är så stark, att de sjuka icke kunna lämna sängen. I sällsynta fall uppträda äfven förlamningar. — Behandlingen är dietisk-hygienisk, frisk luft, god föda, hvila; dessutom gör jodkalium nytta.

rubbningsar. En förgiftning slutar dock vanligen lyckligt, enär giftet samtidigt verkar såsom kräkmedel och därigenom aflägsnas. Behandlas för öfrigt med magsköljning och mjölk.

Kromsyra är ett farligt gift, redan i dos af 3-4 centigram, verkar frätande, föranleder njurinflammation. Behandlingen utgöres af magsköljning, bränd magnesia o. s. v., såsom redan anförts i fråga om syror.

Kvicksilfver och dess ångor framkalla metallsmak i munnen spottflytning och inflammation i munhålan, senare kräkning och diarré. Behandlingen består däri att all beröring med kvicksilfver måste afbrytas; invärtes gifvas mjölk, ägghvita; munnen måste hållas ytterst ren.

Kronisk merkurialism, d. v. s. kronisk kvicksilfverförgiftning, förekommer hos arbetare i kvicksilfververk, i termometerfabriker, på fysikaliska verkstäder, spegelfabriker, hos förgyllare o. s. v., mera sällan vid långvarig behandling af syfilis med kvicksilfver. Symtomerna yttra sig som blodbrist, afmagring med påfallande muskelsvaghet, mag- och tarmkatarr. I munhålan och svalget uppträda illaluktande slemhinnenekroser med sårbildning på kindernas slemhinna, i käkvinklarna, på tandköttet o. s. v. Första villkoret för behandlingen är, att den sjuke aflägsnas från kvicksilfrets eller dess ångors inflytande och att i fall af syfilis behandlingen med kvicksilfver genast afbrytes. Mag- och tarmkatarren behandlas såsom sådan. Företeelserna i mun och svalg bekämpas genom energisk gurgling och ursköljning med klorsyradt kali.

Vid kronisk kvicksilfverförgiftning uppträder ofta en egendomlig *darning*, som fått namn af *tremor mercurialis*. Denna föregås vanligen af ett skede af påfallande psykisk retbarhet, och icke sällan framkallas darningen af någon själsskakning, förskräckelse eller dylikt. Så länge kroppen hålles alldeles stilla, förefinnes darningen mestadels icke, men framträder genast vid alla rörelser. Ju finare rörelser de sjuka skola utföra t.ex. med sina händer, desto starkare blir darningen. Själsrörelser åstadkomma merendels en betydlig stegring af darningen, som i svåra fall är så stark, att de sjuka icke kunna lämna sängen. I sällsynta fall uppträda äfven *förlamningar*. — Behandlingen är dietisk-hygienisk, frisk luft, god föda, hvila; dessutom gör *jodkalium* nytta.